

ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัย เรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน กับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ของครู ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา" ศึกษาเฉพาะกรณี ครูผู้สอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ทั้ง 5 อำเภอ สามารถสรุปผลการวิจัย ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เบื้องต้น โดยนำมาอธิบายในเชิงพรรณนา ได้แก่ ลักษณะ โดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับคุณลักษณะทางด้านประชากร พฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน ฯลฯ ซึ่งแสดงผลเป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1.1 ข้อมูลด้านประชากร (demographic data)

ตารางที่ 1 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	49	23.4
หญิง	160	76.6
รวม	209	100

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่นำศึกษา มากกว่า 2 ใน 3 เป็นเพศหญิง โดยคิดเป็นร้อยละ 76.6 เพศชายมีเพียง ร้อยละ 23.4 มีผู้ไม่ตอบ (ไม่ส่งแบบสอบถามคืนมา) คิดเป็นร้อยละ 16.4

ตารางที่ 2 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
30 - 39	93	44.5
40 - 49	89	42.6
50 - 59	27	12.9
รวม	209	100

จากตารางที่ 2 พบว่า เกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.5 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.6 และอายุระหว่าง 50 - 59 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโท	1	0.5
ปริญญาตรี	176	84.2
อนุปริญญา	24	11.5
ต่ำกว่าอนุปริญญา	8	3.8
รวม	109	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีมากกว่า 2 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 84.2 รองลงมาได้แก่ ระดับอนุปริญญา และต่ำกว่าอนุปริญญา ตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละ 11.5 และ 3.8 ส่วนระดับปริญญาโทนั้น มีเพียงร้อยละ 0.5 เท่านั้น

ตารางที่ 4 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์ 3 ระดับ 7	8	3.8
อาจารย์ 2 ระดับ 6	140	67.0
อาจารย์ 2 ระดับ 5	41	19.6
อาจารย์ 1 ระดับ 4	17	8.1
อาจารย์ 1 ระดับ 3	3	1.4
รวม	209	100

จากตารางที่ 4 พบว่า 2 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 6 รองลงมาคือ อาจารย์ 2 ระดับ 5 และอาจารย์ 1 ระดับ 4 ในขณะที่ตำแหน่งสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์ 3 ระดับ 7 มีเพียงร้อยละ 3.8 และตำแหน่งต่ำสุดคือ อาจารย์ 1 ระดับ 3 มีเพียงร้อยละ 1.4 เท่านั้น แสดงให้เห็นว่า ครุส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งที่สูงพอสมควร

ตารางที่ 5 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน	จำนวน	ร้อยละ
1 - 9 ปี	10	4.8
10 - 19 ปี	109	52.2
20 - 29 ปี	79	37.8
30 - 39 ปี	11	5.3
รวม	209	100

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการสอน ระหว่าง 10 - 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.2 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอน ระหว่าง 20 - 29 ปี มีประมาณ 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น และไม่มีผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 39 ปีเลย

ตารางที่ 6 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สาขาวิชาที่สอน

สาขาวิชาที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	105	50.2
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	122	58.3
กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ	99	47.3
กลุ่มทักษะ	115	55.0
กลุ่มประสบการณ์พิเศษ	28	13.3

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย คือ สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำการสอน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาคือ กลุ่มทักษะ คิดเป็นร้อยละ 55.0 ในขณะที่กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต มีกลุ่มตัวอย่างทำการสอน ร้อยละ 50.2 สำหรับกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ มีร้อยละ 47.3 และมีเพียงร้อยละ 13.3 เท่านั้น ที่สอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

1.2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน

ตารางที่ 7 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์

ความบ่อยครั้งในการอ่าน	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 7 ครั้ง / สัปดาห์	44	21.1
5 - 6 ครั้ง / สัปดาห์	79	37.8
3 - 4 ครั้ง / สัปดาห์	29	13.9
1 - 2 ครั้ง / สัปดาห์	8	3.8
ไม่แน่นอนแล้วแต่โอกาส	49	23.4
รวม	209	100

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ มากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย อ่านหนังสือพิมพ์ 5 - 6 ครั้งต่อสัปดาห์ ส่วนกลุ่มที่อ่านไม่แน่นอนแล้วแต่โอกาส มีเกือบ 1 ใน 3 รองลงมาคือกลุ่มที่อ่านมากกว่า 7 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 21.1

ตารางที่ 8 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ปริมาณของหนังสือพิมพ์ที่อ่านแต่ละครั้ง

ปริมาณหนังสือพิมพ์ที่อ่านแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 4 ฉบับ	4	1.9
3 - 4 ฉบับ	19	9.1
1 - 2 ฉบับ	177	84.7
อื่น ๆ	9	4.3
รวม	209	100

จากตารางที่ 8 พบว่า ในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ยังอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้งในปริมาณที่ไม่ค่อยมาก กว่า 3 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อ่านหนังสือพิมพ์ในแต่ละครั้ง ประมาณ 1 - 2 ฉบับเท่านั้น รองลงมาคือ 3 - 4 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 9.1 ในขณะที่มีผู้ที่อ่านมากกว่า 4 ฉบับเพียงร้อยละ 1.9

ตารางที่ 9 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ช่วงเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์

ช่วงเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
ตอนเช้าก่อนทำงาน	5	2.4
เวลาพักตอนกลางวัน	11	5.3
ระหว่างเวลาทำงาน	-	-
เวลาอ่านไม่แน่นอนแล้วแต่โอกาส	135	64.5
ตอนเย็นหรือตอนกลางคืนหลังเลิกงาน	58	27.8
รวม	209	100

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีช่วงเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่ไม่แน่นอน ซึ่งมีมากถึงร้อยละ 64.5 หรือกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนกลุ่มที่อ่านช่วงตอนเย็นหรือตอนกลางคืนหลังเลิกงาน มีมากกว่า 1 ใน 4 เล็กน้อย หรือร้อยละ 27.8 ในขณะที่กลุ่มที่เลือกอ่านช่วงตอนเช้าก่อนทำงาน มีเพียงร้อยละ 2.4 และไม่มีผู้ที่เลือกอ่านหนังสือพิมพ์ในระหว่างเวลาทำงานเลย แต่ในระหว่างพักตอนกลางวัน ก็มีผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ค่อนข้างน้อย คือคิดเป็นร้อยละ 5.3 เท่านั้น

ตารางที่ 10 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์

ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 1 ชั่วโมง	24	11.5
ไม่เกิน 1 ชั่วโมง	70	33.5
ไม่เกิน 40 นาที	18	8.6
ไม่เกิน 30 นาที	58	27.8
ไม่เกิน 15 นาที	27	12.9
อื่น ๆ	12	5.7
รวม	209	100

จากรายการที่ 10 เมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้งพบว่า เกือบ 1 ใน 3 ใช้เวลาในการอ่านไม่เกิน 1 ชั่วโมง ส่วนกลุ่มที่ใช้เวลาในการอ่าน ไม่เกิน 40 นาที และไม่เกิน 15 นาที รวมกัน มีไม่ถึง 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ในขณะที่ ร้อยละ 11.5 คือกลุ่มที่ใช้เวลาในการอ่านมากกว่า 1 ชั่วโมง

ตารางที่ 11 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สถานที่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำ

สถานที่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำ	จำนวน	ร้อยละ
ที่บ้านของตนเอง	133	62.2
ที่ทำงานในห้องพักครู	26	12.4
ที่ห้องสมุดของโรงเรียน	88	42.1
ที่ห้องสมุดประชาชน	-	-
อื่น ๆ	23	11.0

จากตารางที่ 11 พบว่า ร้อยละ 62.2 หรือกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านของตนเองเป็นประจำ รองลงมาคือกลุ่มที่อ่านที่ห้องสมุดของโรงเรียนเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 42.1 สำหรับกลุ่มที่อ่านที่ทำงานในห้องพักครู คิดเป็นร้อยละ 12.4 และกลุ่มที่อ่านหนังสือพิมพ์ในที่อื่น ๆ เป็นประจำ มีเพียงร้อยละ 11.0

ตารางที่ 12 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม วิธีการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน

วิธีการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน	จำนวน	ร้อยละ
อ่านเฉพาะพาดหัวข่าว	-	-
อ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดของข่าวเพียงบางเรื่องที่สนใจ	73	34.9
อ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดของข่าวทุกเรื่อง	7	3.3
อ่านข่าวและบทความทุกคอลัมน์	4	1.9
อ่านเฉพาะข่าวและบทความที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	4	1.9
อ่านเฉพาะข่าวและบทความที่สนใจทุกเรื่อง	76	36.4
อ่านหมดทั้งฉบับ	41	19.6
อื่น ๆ	4	1.9
รวม	209	100

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ที่อ่านเฉพาะข่าวและบทความที่สนใจทุกเรื่อง คือกลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุด ซึ่งมีมากกว่า 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ในขณะที่กลุ่มที่อ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดของข่าวเพียงบางเรื่องที่สนใจ ก็มีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คือ มากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย ส่วนกลุ่มที่ อ่านหนังสือพิมพ์ทั้งฉบับ มีร้อยละ 19.6 แต่ไม่ถึง 1 ใน 3

ตารางที่ 13 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม จุดมุ่งหมายในการอ่านหนังสือพิมพ์

จุดมุ่งหมายในการอ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์	195	93.3
เพื่อความบันเทิง	108	51.6
เพื่อหาความรู้ประกอบการเรียน การสอน	153	73.2
เพื่อฆ่าเวลา	26	12.4
เพื่อนำมาเป็นหัวข้อในการสนทนา	49	23.4
เหตุผลอื่น ๆ	10	4.7

จากตารางที่ 13 พบว่า เกือบทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง หรือร้อยละ 93.3 มีจุดมุ่งหมายในการอ่านหนังสือพิมพ์ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ รองลงมาคือ อ่านเพื่อหาความรู้ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 73.2 ในขณะที่ ร้อยละ 51.6 มีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อความบันเทิง สำหรับกลุ่มที่ จุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อฆ่าเวลา คิดเป็นร้อยละ 12.4 และร้อยละ 4.7 เท่านั้น ที่มีจุดมุ่งหมายในการอ่านหนังสือพิมพ์ ด้วยเหตุผลอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้

ตารางที่ 14 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม วิธีการรวบรวมและการนำเรื่องที่สนใจ จากหนังสือพิมพ์รายวัน มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

วิธีการรวบรวมและการนำมาใช้	จำนวน	ร้อยละ
จดบันทึกย่อไว้ทุกครั้ง	7	3.3
จดบันทึกย่อไว้เป็นบางครั้ง	51	24.4
ไม่เคยจดบันทึกไว้เลย	20	9.5
ตัดเรื่องนั้นเก็บไว้	111	53.1
นำเรื่องนั้นไปประกอบการเรียนการสอน	133	63.6
นำไปใช้เป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น	129	61.7
วิธีการอื่น ๆ	7	3.3

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 63.6 เมื่ออ่านหนังสือพิมพ์ ถ้าพบเรื่องที่สนใจ จะนำเรื่องนั้นไปประกอบการเรียนการสอน รองลงมา คือ นำไปใช้เป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 61.7 กลุ่มที่ใช้วิธีการตัดเรื่องนั้น ๆ เก็บไว้ มีร้อยละ 53.1 ในขณะที่ร้อยละ 24.4 ใช้วิธีการจดบันทึกย่อไว้เป็นบางครั้ง สำหรับกลุ่มที่ไม่เคยจดบันทึกไว้เลย มีเพียงร้อยละ 9.5 และกลุ่มที่จดบันทึกย่อไว้ทุกครั้ง กับกลุ่มที่ใช้วิธีการอื่น ๆ มีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 3.3

ตารางที่ 15 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม หนังสือพิมพ์รายวันที่ชอบอ่าน

หนังสือพิมพ์ที่ชอบอ่าน	จำนวน	ร้อยละ
ไทยรัฐ	193	92.3
เดลินิวส์	170	81.3
สยามรัฐ	24	11.4
เดลินิวส์เรอร์	9	4.3
บ้านเมือง	22	10.5
ข่าวสด	10	4.7
มติชน	60	28.7
หนังสือพิมพ์อื่น ๆ	11	5.2

จากตารางที่ 15 พบว่า ร้อยละ 92.3 หรือเกือบทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ รองลงมา ร้อยละ 81.3 ชอบอ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับดังกล่าวนี้ เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม ในขณะที่ ร้อยละ 28.7 หรือมากกว่า 1 ใน 4 เล็กน้อย ชอบอ่านหนังสือพิมพ์มติชน ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ และหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพเช่นกัน มีกลุ่มที่เลือกอ่าน ร้อยละ 11.4 สำหรับหนังสือพิมพ์ประเภทกึ่งคุณภาพกึ่งประชานิยม ทั้งสองฉบับรวมกัน คือ บ้านเมือง เดลินิวส์เรอร์ มีไม่ถึง 1 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ที่ชอบอ่าน คือคิดเป็นร้อยละ 10.5 และ 4.3 ตามลำดับ ในส่วนของหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมอีกฉบับหนึ่ง คือ ข่าวสด มีกลุ่มตัวอย่างที่ชอบอ่านจำนวนน้อยเช่นกัน คือ คิดเป็นร้อยละ 4.7 และหนังสือพิมพ์อื่น ๆ นอกเหนือจากที่ได้กำหนดมานี้ มีกลุ่มตัวอย่างที่ชอบอ่าน คิดเป็นร้อยละ 5.2

ตารางที่ 16 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เหตุผลที่อ่านหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ

เหตุผลที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ	จำนวน	ร้อยละ
เสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์	146	69.8
มีข่าวและบทความที่ให้ประโยชน์	144	68.8
นำมาใช้เป็นประโยชน์ทางการศึกษาได้	118	56.4
มีโฆษณาและแจ้งความทั่วไป ทำให้ทราบว่า จะซื้อสินค้าและบริการได้ที่ไหน	29	13.3
มีอุดมคติและจุดมุ่งหมายที่แน่นอน	18	8.6
มีความยุติธรรมในการเสนอข่าวและ บทความ	28	13.3
เหตุผลอื่น ๆ	20	9.5

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก คือร้อยละ 69.8 มีเหตุผลที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ คือ เสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 68.8 มีเหตุผล คือ มีข่าวและบทความที่ให้ประโยชน์ สำหรับเหตุผลคือนำมาใช้เป็นประโยชน์ทางการศึกษาได้นั้น มีร้อยละ 56.4 ของกลุ่มตัวอย่าง ในขณะที่กลุ่มที่มีเหตุผลคือ มีโฆษณาและแจ้งความทั่วไป ทำให้ทราบว่า จะซื้อสินค้าและบริการได้ที่ไหน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ในส่วนของกลุ่มที่มีเหตุผลว่า มีความยุติธรรมในการเสนอข่าวและบทความ คิดเป็นร้อยละ 13.3 และร้อยละ 8.6 คือกลุ่มที่มีเหตุผล คือ มีอุดมคติและจุดมุ่งหมายที่แน่นอน แต่กลุ่มที่มีเหตุผลอื่น ๆ ในการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ก็มีไม่มากนัก คือคิดเป็นร้อยละ 9.5 เท่านั้น

ตารางที่ 17 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับความสนใจ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสนใจ ในเนื้อหาประเภทข่าว

เนื้อหาประเภทข่าว	ระดับความสนใจ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.
ข่าวการเมือง	19.1	30.6	44.5	4.3	1.4	3.60	.92
ข่าวเศรษฐกิจ	11.0	34.0	42.6	8.1	4.3	3.37	.98
ข่าวการศึกษา	36.8	52.2	10.0	0.5	0.5	4.23	.71
ข่าวสังคมและบันเทิง	4.3	26.8	46.4	17.2	5.2	3.05	.95
ข่าวอาชญากรรม	8.6	22.5	42.6	16.3	10.0	3.01	1.12
ข่าวกีฬา	11.0	15.8	46.9	18.2	8.1	3.01	1.10
ข่าวอื่น ๆ	2.4	1.9	-	0.5	95.2	.20	.94

จากตารางที่ 17 เมื่อพิจารณาถึงระดับความสนใจ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ระดับความสนใจในข่าวการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่มาก คือร้อยละ 52.2 หรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เมื่อพิจารณาความสนใจในระดับคะแนนพบว่า กลุ่มนี้มีความสนใจ ในข่าวการศึกษาระดับมาก ค่อนไปทางมากที่สุดเล็กน้อย

สำหรับระดับความสนใจที่รองลงมาก็คือ ความสนใจในข่าวกีฬา คิดเป็นร้อยละ 46.9 หรือมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย กลุ่มนี้เมื่อพิจารณาความสนใจระดับคะแนนพบว่า มีความสนใจในข่าวกีฬา อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก

ในด้านข่าวสังคมและบันเทิง ซึ่งมีระดับความสนใจที่ใกล้เคียงกับข่าวกีฬามาก คือ คิดเป็นร้อยละ 46.4 หรือมีความสนใจในระดับปานกลางค่อนข้างมากเช่นกัน

ระดับความสนใจในข่าวการเมือง ก็อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมากเช่นกัน โดยคิดเป็นร้อยละ 44.5

ส่วนระดับความสนใจในข่าวเศรษฐกิจ และข่าวอาชญากรรมนั้น อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมากเท่ากัน คือคิดเป็นร้อยละ 42.6 หรือมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อยทั้งสองประเภท

แต่กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด คือร้อยละ 95.2 มีความสนใจในข่าวอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ได้กำหนดมานี้ ในระดับที่น้อยที่สุด

โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่า ความสนใจในเนื้อหาประเภทข่าวทั้งหมดนั้น โดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ให้ความสนใจในข่าวการศึกษามากกว่าข่าวอื่น ๆ รองลงมาก็คือ ข่าวการเมือง และข่าวเศรษฐกิจ ถ้าพิจารณาถึงความกระจายของระดับความสนใจของกลุ่มตัวอย่างแล้ว มีไม่มากนัก แสดงว่า ความสนใจในเนื้อหาประเภทข่าวต่าง ๆ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ตารางที่ 18 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับความสนใจ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสนใจ ในเนื้อหาประเภทความคิดเห็น

เนื้อหาประเภทความคิดเห็น	ระดับความสนใจ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D
บทบรรณาธิการ	2.9	20.1	42.1	20.6	14.3	2.66	1.22
บทความและบทวิจารณ์	21.1	39.2	28.2	9.6	1.9	3.66	1.02
จดหมายและข้อคิดเห็นจากผู้อ่าน	8.6	27.3	43.1	14.4	6.6	3.12	1.12
ภาพที่แสดงความคิดเห็น (การ์ตูน, ภาพล้อ, ภาพถ่าย)	14.4	36.4	40.2	5.3	3.8	3.49	1.02
ประเภทความคิดเห็นอื่น ๆ	0.5	-	-	-	99.5	.02	.34

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย มีความสนใจในบทความและบทวิจารณ์ ในระดับค่อนข้างมาก คือคิดเป็นร้อยละ 39.2

ระดับความสนใจที่รองลงมาก็คือ จดหมายและข้อคิดเห็นจากผู้อ่าน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือร้อยละ 43.1 ให้ความสนใจในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ระดับความสนใจ ในบทบรรณาธิการและภาพที่แสดงความคิดเห็น ก็อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยระดับความสนใจในบทบรรณาธิการ อยู่ในระดับ ปานกลางค่อนข้างน้อย ในขณะที่ ความสนใจในภาพที่แสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.1 และ 40.2 ตามลำดับ

โดยสรุปแล้ว ในเนื้อหาประเภทความคิดเห็นนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ให้ความสนใจในบทความและบทวิจารณ์ มากกว่าประเภทความคิดเห็นอื่น ๆ รองลงมาก็คือ ภาพที่แสดงความคิดเห็น และจดหมายและข้อคิดเห็นจากผู้อ่าน ตามลำดับ ในส่วนของความกระจายของระดับความสนใจนั้นมีไม่มากนัก แสดงว่าระดับความสนใจในเนื้อหาประเภทความคิดเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ตารางที่ 19 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับความสนใจ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสนใจ ในเนื้อหาประเภทความรู้

เนื้อหาประเภทความรู้	ระดับความสนใจ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.
สารคดี	31.6	45.9	19.6	1.4	1.4	4.02	.89
คอลัมน์และภาพที่มุ่งให้ความรู้	30.1	52.2	12.9	1.0	3.8	4.00	1.04
ตอบปัญหาที่มุ่งให้ความรู้	26.3	48.8	20.6	1.9	2.4	3.92	.96
ประเภทความรู้อื่น ๆ	0.5	0.5	-	-	99.0	.04	.44

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ระดับความสนใจของกลุ่มตัวอย่าง ในเนื้อหาประเภทความรู้พบว่า กว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง มีความสนใจในคอลัมน์และภาพที่มุ่งให้ความรู้ ในระดับมาก หรือคิดเป็นร้อยละ 52.2

ระดับความสนใจที่รองลงมาก็คือ ตอบปัญหาที่มุ่งให้ความรู้ กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในระดับมากค่อนข้างไปทางมากที่สุดเล็กน้อย คือคิดเป็นร้อยละ 48.8

ส่วนสารคดีนั้น กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในระดับมาก ค่อนข้างมากที่สุดเล็กน้อยเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 45.9

โดยสรุปแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก ให้ความสนใจ สารคดี มากกว่าเนื้อหาประเภทความรู้อื่น ๆ รองลงมาคือ คอลัมน์และภาพที่มุ่งให้ความรู้ และตอบปัญหาที่มุ่งให้ความรู้ ตามลำดับ ความสนใจในเนื้อหาประเภทความรู้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะว่าความกระจายของระดับความสนใจมีน้อย

ตารางที่ 20 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับความสนใจ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสนใจ ในเนื้อหาประเภทบันเทิง

เนื้อหาประเภทบันเทิง	ระดับความสนใจ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.
นิยาย นิทาน	6.7	25.4	49.8	9.0	9.0	3.08	1.05
เกมต่าง ๆ	3.8	31.1	47.4	13.4	4.3	3.14	.92
การ์ตูนซ้ำชั้นและภาพที่มุ่งให้ความบันเทิง	10.5	38.8	44.0	3.3	3.3	3.48	.90
ประเภทบันเทิงอื่น ๆ	-	-	0.5	-	99.5	.01	.20

จากตารางที่ 20 เมื่อพิจารณาระดับความสนใจของกลุ่มตัวอย่างพบว่า เนื้อหาประเภทบันเทิง กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในระดับปานกลางเกือบทั้งหมด โดยแบ่งออกเป็นดังนี้

นิยาย นิทาน กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 49.8

ระดับความสนใจที่รองลงมาก็คือ เกมต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในระดับปานกลางค่อนข้างมากเช่นกัน คือคิดเป็น ร้อยละ 47.4

ส่วนการ์ตูนซ้ำชั้นและภาพที่มุ่งให้ความบันเทิง กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจ ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 44.1 หรือประมาณมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย

โดยสรุปแล้ว การ์ตูนซ้ำชั้นและภาพที่มุ่งให้ความบันเทิง คือเนื้อหาประเภทบันเทิงที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจมากกว่า เนื้อหาประเภทบันเทิงอื่น ๆ รองลงมาก็คือเกมต่าง ๆ และนิยาย นิทาน ความกระจายของระดับความสนใจก็มีน้อย แสดงว่า ความสนใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ตารางที่ 21 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับความสนใจ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสนใจ ในเนื้อหาประเภทโฆษณา

เนื้อหาประเภทโฆษณา	ระดับความสนใจ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.
โฆษณาสินค้า	4.8	17.7	46.4	19.1	11.9	2.82	1.04
แจ้งความโฆษณาของ เอกชนเกี่ยวกับธุรกิจ	-	12.9	45.5	26.3	15.3	2.52	.97
แจ้งความโฆษณาของ รัฐบาล	4.3	31.1	44.5	15.3	4.8	3.12	.96

จากตารางที่ 21 พบว่า เนื้อหาประเภทโฆษณาทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ให้ความสนใจในระดับปานกลาง โดยแบ่งออกเป็น

โฆษณาสินค้า กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ คิดเป็นร้อยละ 46.4

ในขณะที่ แจ้งความโฆษณาของเอกชนเกี่ยวกับธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 45.5

สำหรับแจ้งความโฆษณาของรัฐบาลนั้น กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในระดับปานกลางค่อนข้างสูงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.5 หรือมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย

เมื่อพิจารณาโดยสรุปแล้ว กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจ แจ้งความโฆษณาของรัฐบาลมากกว่าโฆษณาอื่น ๆ รองลงมาก็คือ โฆษณาสินค้าและแจ้งความโฆษณาของเอกชนเกี่ยวกับธุรกิจ ความสนใจก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะความกระจายของระดับความสนใจมีไม่มาก

1.3 ข้อมูลด้านการนำเอาเนื้อหาสาระต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์มาใช้เพื่อพัฒนา
การเรียนการสอน

ตารางที่ 22 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการนำมาใช้ ค่าเฉลี่ย และความ
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทข่าว มาใช้เพื่อพัฒนา
การเรียนการสอน

เนื้อหาประเภทข่าว	ระดับการนำมาใช้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.
ข่าวการเมือง	11.0	28.2	44.5	14.4	1.9	3.30	.97
ข่าวเศรษฐกิจ	5.7	36.8	45.9	7.7	3.8	3.30	.94
ข่าวการศึกษา	33.5	48.3	16.7	1.0	0.5	4.12	.77
ข่าวสังคมและบันเทิง	2.9	15.3	43.1	28.7	10.0	2.68	1.01
ข่าวอาชญากรรม	11.5	25.8	42.6	13.9	6.2	3.21	1.06
ข่าวกีฬา	11.5	30.1	41.1	12.4	4.7	3.27	1.09
ข่าวอื่น ๆ	1.4	0.5	-	0.5	97.6	.10	.66

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์พบว่า ข่าวการศึกษา คือเนื้อหาประเภทข่าว ที่กลุ่ม
ตัวอย่าง นำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับมากค่อนข้างไปทางมากที่สุดเล็กน้อย คิดเป็น
ร้อยละ 48.7 หรือเกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ข่าวเศรษฐกิจ คือ เนื้อหาประเภทข่าวที่รองลงมา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีระดับการนำมาใช้
เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คือคิดเป็นร้อยละ 45.9 หรือมาก
กว่า 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ในส่วนของข่าวการเมืองนั้น กลุ่มตัวอย่างได้นำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ใน
ระดับปานกลางค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 44.5

สำหรับชาวสังคมและบันเทิง ชาวอาชญากรรม และชาวกีฬา กลุ่มตัวอย่างนำมาใช้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับปานกลางเช่นกัน คือ ชาวสังคมและบันเทิง นำมาใช้ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย คิดเป็นร้อยละ 43.1 ส่วนชาวอาชญากรรม และชาวกีฬานั้น นำมาใช้ ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 42.6 และ 41.1 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาโดยสรุปแล้ว ชาวการศึกษา คือ เนื้อหาประเภทชาวที่กลุ่มตัวอย่างนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มากกว่าชาวอื่น ๆ รองลงมาก็คือ ชาวการเมือง ชาวเศรษฐกิจ ชาวกีฬา ชาวอาชญากรรม และชาวสังคมและบันเทิง ตามลำดับ ความกระจายของระดับการนำมาใช้มีไม่มากนัก แสดงว่าความสนใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันพอสมควร

ตารางที่ 23 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการนำมาใช้ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทความคิดเห็น มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ประเภทความคิดเห็น	ระดับการนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.
บทบรรณาธิการ	2.9	12.9	40.2	27.8	16.2	2.53	1.10
บทความและบทวิจารณ์	6.2	35.4	35.4	20.6	2.3	3.20	.98
จดหมายและข้อคิดเห็น จากผู้อ่าน	3.8	23.0	46.4	22.5	4.3	2.97	.95
ภาพที่แสดงความคิดเห็น (การ์ตูน, ภาพล้อ, ภาพถ่าย)	5.7	23.4	47.8	17.2	5.7	3.02	1.01
ประเภทความคิดเห็น อื่น ๆ	-	0.5	-	-	99.5	.01	.27

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณ 1 ใน 3 หรือร้อยละ 35.4 มีระดับการนำเอาบทความและบทวิจารณ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก

ในขณะที่ ภาพที่แสดงความคิดเห็น มีกลุ่มตัวอย่างนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับปานกลางค่อนข้างมากเช่นกัน คือคิดเป็นร้อยละ 47.8

ลำดับต่อมาคือ จดหมายและข้อคิดเห็นจากผู้อ่าน มีกลุ่มตัวอย่างนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย ซึ่งมีประมาณ มากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย หรือร้อยละ 46.4

สำหรับบทบรรณานุกรมนั้น กลุ่มตัวอย่างมีการนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อยเช่นกัน โดยคิดเป็นร้อยละ 40.2

โดยสรุปแล้ว บทความและบทวิจารณ์ คือเนื้อหาประเภทความคิดเห็น ที่กลุ่มตัวอย่างนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มากกว่าประเภทความคิดเห็นอื่น ๆ รองลงมาก็คือ ภาพที่แสดงความคิดเห็น จดหมายและข้อคิดเห็นจากผู้อ่าน และบทบรรณาธิการ ตามลำดับ ความกระจายของระดับการนำมาใช้มีไม่มากนัก ดังนั้น ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการนำเอาเนื้อหาประเภทความคิดเห็น มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จึงมีพอสมควร

ตารางที่ 24 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการนำมาใช้ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทความรู้ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เนื้อหาประเภทความรู้	ระดับการนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.
สารคดี	27.8	43.5	23.9	3.8	1.0	3.92	.90
คอลัมน์และภาพที่มุ่งให้ความรู้	20.1	49.3	25.4	3.3	1.9	3.80	.92
ตอบปัญหาที่มุ่งให้ความรู้	17.2	49.3	25.4	5.7	2.4	3.71	.96

จากตารางที่ 24 พบว่า คอลัมน์และภาพที่มุ่งให้ความรู้ และตอบปัญหาที่มุ่งให้ความรู้ กลุ่มตัวอย่างนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับมากก่อนมาทางปานกลางเล็กน้อย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.3 เท่ากัน หรือเกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

สำหรับสารคดีนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับมากก่อนไปทางมากที่สุดเล็กน้อย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43.5 หรือมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย

โดยสรุปแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นำเอาสารคดีมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มากกว่าเนื้อหาประเภทความรู้อื่น ๆ รองลงมาคือ คอลัมน์และภาพที่มุ่งให้ความรู้ และตอบปัญหาที่มุ่งให้ความรู้ ความกระจายของระดับการนำมาใช้มีไม่มาก แสดงว่า การนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ตารางที่ 25 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการนำมาใช้ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทบันเทิง มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เนื้อหาประเภทบันเทิง	ระดับการนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{x}	S.D.
นิยาย นิทาน	7.7	27.8	44.5	12.9	7.1	3.13	1.04
เกมต่าง ๆ	8.1	40.2	40.7	7.7	3.3	3.40	.93
การ์ตูนซ้ำชั้นและภาพที่มุ่งให้ความบันเทิง	4.3	26.8	50.2	14.4	4.3	3.10	.93

จากตารางที่ 25 พบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด หรือร้อยละ 50.2 นำเอาการ์ตูนซ้ำชั้นและภาพที่มุ่งให้ความบันเทิง มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก

นิยาย นิทาน คือ เนื้อหาประเภทบันเทิงลำดับรองลงมา ที่กลุ่มตัวอย่างนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยคิดเป็นร้อยละ 44.5 หรือมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย เมื่อพิจารณาการนำมาใช้ระดับคะแนนพบว่า การนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมากเช่นกัน

สำหรับเกมต่าง ๆ นั้น กลุ่มตัวอย่างนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 40.7 หรือมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย

โดยสรุปแล้ว เนื้อหาประเภทบันเทิง ที่กลุ่มตัวอย่างนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มากกว่าประเภทบันเทิงอื่น ๆ ก็คือ เกมต่าง ๆ รองลงมาได้แก่ นิยาย นิทาน และการ์ตูนซ้ำชั้น และภาพที่มุ่งให้ความบันเทิง การนำมาใช้ก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะความกระจายของระดับการนำมาใช้มีไม่มาก

ตารางที่ 26 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการนำมาใช้ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทโฆษณา มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เนื้อหาประเภทโฆษณา	ระดับการนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{x}	S.D.
โฆษณาสินค้า	5.3	15.3	51.2	21.5	6.6	2.89	.95
แจ้งความโฆษณาของเอกชนเกี่ยวกับธุรกิจ	1.4	14.4	47.8	25.8	10.5	2.67	.97
แจ้งความโฆษณาของรัฐบาล	4.8	24.9	45.9	20.9	3.8	3.04	.94

จากตารางที่ 26 พบว่า โฆษณาสินค้า คือ เนื้อหาประเภทโฆษณา ที่กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด นำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย หรือคิดเป็นร้อยละ 51.2

รองลงมาก็คือ แจ้งความโฆษณาของเอกชนเกี่ยวกับธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อยเช่นกัน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 47.8 หรือเกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ส่วนแจ้งความโฆษณาของรัฐบาลนั้น ร้อยละ 45.9 ของกลุ่มตัวอย่าง นำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาโดยสรุปแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นำเอาแจ้งความโฆษณาของรัฐบาลมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มากกว่าเนื้อหาประเภทโฆษณาอื่น ๆ รองลงมา ได้แก่ โฆษณาสินค้า และแจ้งความโฆษณาของเอกชนเกี่ยวกับธุรกิจ ความกระจายของระดับการนำมาใช้ มีน้อย แสดงว่า การนำเนื้อหาประเภทโฆษณาต่าง ๆ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ตารางที่ 27 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับความคิดเห็น ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับกลุ่มวิชา ที่หนังสือพิมพ์ ได้มีส่วนช่วยให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่การเรียนการสอน

กลุ่มวิชาที่หนังสือพิมพ์ ได้มีส่วนช่วยให้ความรู้ ที่เป็นประโยชน์	ระดับความคิดเห็น						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{x}	S.D.
กลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต	58.4	36.4	4.8	0.5	-	4.52	.61
กลุ่มสร้างเสริม ลักษณะนิสัย	15.3	50.7	28.2	3.3	2.4	3.71	.91
กลุ่มการงานพื้นฐาน อาชีพ	19.1	35.9	33.0	8.6	3.3	3.56	1.05
กลุ่มทักษะ	13.9	31.6	38.3	10.0	6.2	3.33	1.13
กลุ่มประสบการณ์พิเศษ	2.9	10.5	42.1	25.4	19.1	2.42	1.19

จากตารางที่ 27 เมื่อพิจารณาถึงระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับกลุ่มวิชาที่หนังสือพิมพ์ ได้มีส่วนช่วยให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่การเรียนการสอน พบว่า ร้อยละ 58.4 หรือกว่า 2 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ได้มีส่วนช่วยใน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในระดับที่มากที่สุด

รองลงมาคือ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ร้อยละ 50.7 หรือประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เห็นว่า หนังสือพิมพ์ได้มีส่วนช่วยในระดับมาก ค่อนมาทางปานกลางเล็กน้อย

สำหรับกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพนั้น ถึงแม้ว่า ร้อยละ 35.9 ของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นว่า หนังสือพิมพ์ได้มีส่วนช่วยในระดับมากก็ตาม แต่ก็ค่อนมาทางปานกลาง

ในขณะที่ กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ร้อยละ 42.1 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า หนังสือพิมพ์ ได้มีส่วนช่วยในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย และ ร้อยละ 38.3 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า กลุ่มทักษะ หนังสือพิมพ์ได้มีส่วนช่วย ในระดับปานกลางค่อนข้างมากเล็กน้อย ตามลำดับ

โดยสรุปแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า หนังสือพิมพ์ได้มีส่วนช่วยให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต มากกว่ากลุ่มวิชาอื่น ๆ รองลงมาก็คือ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ กลุ่มทักษะ และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ตามลำดับ ความกระจายของระดับความคิดเห็นมีไม่มากนัก แสดงว่า ความคิดเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันพอสมควร

ตารางที่ 28 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม วิธีการนำเอาเนื้อหาประเภทต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

วิธีการนำมาใช้	จำนวน	ร้อยละ
จับบันทึกย่อแล้วนำมาเล่าให้นักเรียนฟัง	61	29.1
นำหนังสือพิมพ์ทั้งฉบับมาให้นักเรียนดู แล้วสรุปให้นักเรียนฟัง	59	28.2
คัดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากหนังสือพิมพ์ คิดให้นักเรียนอ่าน	134	64.1
ให้นักเรียนแต่ละคนคอยติดตามข่าวสารต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ แล้วสรุป บันทึก นำมาส่งครู หรือเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นประจำ	84	40.1
ให้นักเรียนแต่ละคนคอยติดตามข่าวสารต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์แล้วสรุป บันทึก นำมาส่งครู หรือเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง ในวันสำคัญ หรือเมื่อมีเหตุการณ์ที่สำคัญต่าง ๆ	83	39.7
นำเนื้อหาประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ มาใช้ประกอบการเรียนการสอน เฉพาะกรณี ที่เนื้อหาเหล่านั้น มีความสอดคล้องกับวิชาที่สอนเท่านั้น	80	38.2
นำเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มาสอดแทรกใน การเรียนการสอนอยู่เสมอ ไม่ว่าเนื้อหาเหล่านั้นจะสอดคล้องกับวิชาที่สอนหรือไม่ก็ตาม	121	57.8
ลักษณะอื่น ๆ	4	1.9

จากตารางที่ 28 เมื่อพิจารณาถึงวิธีการนำเอาเนื้อหาประเภทต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 64.1 ใช้วิธีการคัดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากหนังสือพิมพ์คิดให้นักเรียนอ่าน ร่องลงมาได้แก่ นำเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มาสอดแทรกในการเรียนการสอนอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเนื้อหาเหล่านั้นจะสอดคล้องกับวิชาที่สอนหรือไม่ก็ตาม ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 57.8

ในขณะที่ ร้อยละ 40.1 ใช้วิธีการให้นักเรียนแต่ละคนคอยติดตามข่าวสารต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ แล้วสรุป บันทึก นำมาส่งครู หรือเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นประจำ และร้อยละ 39.7 ใช้วิธีการให้นักเรียนแต่ละคนคอยติดตามข่าวสารต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ แล้วสรุป บันทึก นำมาส่งครู หรือเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง ในวันสำคัญ หรือเหตุการณ์ที่สำคัญต่าง ๆ สำหรับกลุ่มที่นำเนื้อหาประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์มาประกอบการเรียนการสอน เฉพาะกรณีที่เนื้อหาเหล่านั้นมีความสอดคล้องกับวิชาที่สอนเท่านั้น ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.2 กลุ่มที่ใช้วิธีจดบันทึกย่อแล้วนำมาเล่าให้นักเรียนฟัง คิดเป็นร้อยละ 29.1 และกลุ่มที่ใช้วิธีนำหนังสือพิมพ์ทั้งฉบับมาให้นักเรียนดู แล้วสรุปให้นักเรียนฟัง มีร้อยละ 28.2

ตารางที่ 29 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม การมีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอน ของเนื้อหาสาระในหนังสือพิมพ์รายวัน

ลักษณะการมีส่วนช่วย	จำนวน	ร้อยละ
ช่วยให้การเรียนการสอนมีความสนุกสนาน และทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนต่าง ๆ คียิ่งขึ้น	75	35.8
ทำให้ครูและนักเรียนมีการพัฒนาตนเอง สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความเจริญของสังคมมากยิ่งขึ้น	147	70.3
ทำให้ครูสามารถนำเอาเนื้อหาสาระจากหนังสือพิมพ์มาช่วยเสริมในการเรียนการสอนได้ทุกกลุ่มประสบการณ์	151	72.2
ทำให้ครูสามารถนำเอาเนื้อหาสาระจากหนังสือพิมพ์มาช่วยเสริมในการเรียนการสอน เฉพาะกลุ่มประสบการณ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเท่านั้น	44	21.0
เนื้อหาสาระต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ยังไม่ค่อยมีสาระและผู้อ่านวุ่นวายแก่การนำมาช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนเท่าใดนัก	19	9.0

จากตารางที่ 29 เมื่อพิจารณาถึงลักษณะการมีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนของเนื้อหาสาระในหนังสือพิมพ์รายวัน พบว่า ร้อยละ 72.2 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า ทำให้ครูสามารถนำเอาเนื้อหาสาระจากหนังสือพิมพ์ มาช่วยเสริมในการเรียนการสอนได้ทุกกลุ่มประสบการณ์ รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่เห็นว่า ทำให้ครูและนักเรียนมีการพัฒนาตนเอง สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความเจริญของสังคมมากยิ่งขึ้น ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 70.3

ในขณะที่ ร้อยละ 35.8 เห็นว่า ช่วยให้การเรียนการสอนมีความสนุกสนาน และ
ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น สำหรับกลุ่มที่เห็นว่าทำให้ครูสามารถนำเอาเนื้อหาสาระจาก
หนังสือพิมพ์ มาช่วยเสริมในการเรียนการสอน เฉพาะกลุ่มประสบการณ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเท่านั้น
มีร้อยละ 21.0 และร้อยละ 9.0 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เนื้อหาต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ยัง
ไม่ค่อยมีสาระและผู้อำนวยแก่การนำมาช่วย ในการพัฒนาการเรียนการสอนเท่าใดนัก

ตารางที่ 30 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับความคิดเห็น ค่าเฉลี่ย และความ
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมช่วย ในการพัฒนา
การเรียนการสอน ของหนังสือพิมพ์รายวัน

ระดับการมีส่วนร่วมช่วย	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	25	12.0
มาก	112	53.6
ปานกลาง	63	30.1
น้อย	9	4.3
น้อยที่สุด	-	-
รวม	209	100

ค่าเฉลี่ย 2.30

ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน .90

จากตารางที่ 30 พบว่า ร้อยละ 53.6 หรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
เห็นว่า หนังสือพิมพ์รายวันมีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับ มาก ส่วนกลุ่มที่มี
ความเห็นว่ามีส่วนช่วยมากที่สุด มีไม่ถึง 1 ใน 4 หรือคิดเป็นร้อยละ 12.0 ในขณะที่กลุ่มที่เห็น
ว่ามีส่วนช่วยปานกลาง มีเกือบ 1 ใน 3 หรือคิดเป็นร้อยละ 30.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แต่
กลุ่มที่เห็นว่า มีส่วนช่วยน้อย มีเพียงร้อยละ 4.3 เท่านั้น และไม่มีกลุ่มที่เห็นว่า มีส่วนช่วยน้อย
ที่สุดเลย เมื่อพิจารณาความคิดเห็นตามระดับคะแนนพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่อนข้างมาทางปานกลางเล็กน้อย ความกระจายของความคิดเห็นมีไม่มากนัก แสดงว่า ความคิดเห็น
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันพอสมควร

ตารางที่ 31 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับ สิ่งที่ต้องปรับปรุง
ในหนังสือพิมพ์รายวันปัจจุบันนี้

สิ่งที่ต้องปรับปรุง	จำนวน	ร้อยละ
ควรที่จะเพิ่มเนื้อหาประเภทความรู้ต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น	82	39.2
ควรที่จะลดการเสนอข่าวและภาพต่าง ๆ ที่ล่อแหลมต่อความสงบสุข ศีลธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของประชาชน	113	54.0
ไม่ควรเสนอข่าวหรือเนื้อหาต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดการมอมเมาหรือความหวาดเสียว ความรุนแรง แก่ผู้อ่าน	95	45.4
ควรที่จะเพิ่มคอลัมน์ที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนให้มากยิ่งขึ้น	93	44.4
ควรที่จะปรับปรุงเนื้อหาในคอลัมน์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ให้มีการสอดคล้องกับการพัฒนา และสอดคล้องกับแผนการเรียนการสอน ของเด็กและเยาวชนทุกระดับชั้น	87	41.6
เนื้อหาประเภทต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบันนี้ มีส่วนช่วยและเอื้ออำนวยแก่การพัฒนาการเรียนการสอนเพียงพออยู่แล้วอยู่ที่ว่า ครูผู้สอนจะรู้จักวิธีการคัดเลือกและมีวิธีที่จะนำมาช่วยเสริมในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างไร	50	23.9

จากตารางที่ 31 พบว่า ร้อยละ 54.0 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าสิ่งที่ควรปรับปรุงในหนังสือพิมพ์รายวันปัจจุบันนี้ ได้แก่ ควรจะลดการเสนอข่าวและภาพต่าง ๆ ที่ล่อแหลมต่อความสงบสุข ศีลธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของประชาชน รองลงมาคือ ไม่ควรเสนอข่าวหรือเนื้อหาต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดการมอมเมา หรือความหวาดเสียว ความรุนแรง แก่ผู้อ่าน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.4 ในขณะที่ ร้อยละ 44.4 เห็นว่า ควรจะเพิ่มคอลัมน์ที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนให้มากขึ้น ร้อยละ 41.6 เห็นว่า ควรจะปรับปรุงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ให้มีการสอดคล้องกับการพัฒนา และสอดคล้องกับแผนการเรียนการสอนของเด็กและเยาวชนทุกระดับชั้น

สำหรับกลุ่มที่เห็นว่า ควรจะเพิ่มเนื้อหาประเภทความรู้ต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น มีร้อยละ 39.2 และร้อยละ 23.9 เห็นว่า เนื้อหาประเภทต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบันนี้ มีส่วนช่วยและเอื้ออำนวยแก่การพัฒนาการเรียนการสอนเพียงพออยู่แล้ว อยู่ที่ว่าครูผู้สอน จะรู้จักวิธีการคัดเลือก และมีวิธีการที่จะนำมาช่วยเสริม ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างไร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมุติฐาน แบ่งออกเป็นดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน กับ การนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ดังแสดงความสัมพันธ์ โดยค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ ปริมาณหนังสือพิมพ์ที่อ่านแต่ละครั้ง ระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ กับระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2	
ความบ่อยครั้งในการอ่าน	ระดับการนำเอาเนื้อหา	-.0023
ปริมาณหนังสือพิมพ์ที่อ่าน	สาระของหนังสือพิมพ์มาใช้	.1276*
ระยะเวลาในการอ่าน	เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	-.0537

* $P < .05$

ผลการวิจัยตามตารางที่ 1 พบว่า ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับ ระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน แสดงว่า ครูที่มีความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในขณะที่ ปริมาณหนังสือพิมพ์ที่อ่าน มีความสัมพันธ์กับ ระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยได้ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .1276 และความสัมพันธ์ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูที่อ่านหนังสือพิมพ์ในปริมาณที่มาก จะมีระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในระดับที่มากกว่า แต่อย่างไรก็ตาม ค่าสหสัมพันธ์ที่พบมีค่าค่อนข้างต่ำ ดังนั้น ความสัมพันธ์ตามที่กล่าวแล้วจึงเป็น

เพียงส่วนน้อยเท่านั้น สำหรับระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน แสดงว่า ระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้งที่แตกต่างกันของครู จะไม่มีความแตกต่างกัน ในเรื่องของระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

สรุปผลการวิจัยจากตารางที่ 1 ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ ปริมาณหนังสือพิมพ์ที่อ่านแต่ละครั้ง และระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้ง กับ ระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนั้น ค่าสหสัมพันธ์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ได้ตั้งไว้ ยกเว้นปริมาณของหนังสือพิมพ์ที่อ่านเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กับ ระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่บ้าง แต่ความสัมพันธ์ก็เป็นเพียงส่วนน้อย

สมมุติฐานข้อที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับความสนใจเนื้อหาประเภทต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน กับระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ดังแสดงความสัมพันธ์ โดยค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ในตารางที่ 2 - ตารางที่ 7

ตารางที่ 2 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ระดับความสนใจเนื้อหาประเภทข่าว กับระดับการนำเอาเนื้อหาสาระประเภทข่าว มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2	
ข่าวการเมือง	ระดับการนำเอาเนื้อหา	.3982***
ข่าวเศรษฐกิจ	ประเภทข่าวมาใช้เพื่อ	.5572***
ข่าวการศึกษา	พัฒนาการเรียนการสอน	.5161***
ข่าวสังคมและบันเทิง		.3835***
ข่าวอาชญากรรม		.5283***
ข่าวกีฬา		.5321***
รวม		.5894***

*** $p < 0.001$

ผลการวิจัยตามตารางที่ 2 พบว่า ระดับความสนใจเนื้อหาประเภทข่าวต่าง ๆ ของครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กับระดับการนำเอาเนื้อหาสาระประเภทข่าว มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และเมื่อพิจารณาถึงค่าสหสัมพันธ์ ปรากฏว่า ระดับความสนใจข่าวเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับระดับการนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนสูงสุด ได้ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .5572 รองลงมาได้แก่ ข่าวกีฬา ข่าวอาชญากรรม ข่าวการศึกษา ข่าวการเมือง และข่าวสังคมและบันเทิง แต่ละตัวแปรมีความสัมพันธ์กับ ระดับการนำมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และความสัมพันธ์ของทุกตัวแปร ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งสิ้น

ค่าสหสัมพันธ์ที่พบมีค่าค่อนข้างสูง แสดงว่า ครูที่มีระดับความสนใจในเนื้อหาประเภทข่าวใดมาก ระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทข่าวนั้น มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ก็อยู่ในระดับที่มากด้วย สำหรับค่าสหสัมพันธ์โดยรวมนั้น อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 3 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่าง ระดับความสนใจเนื้อหาประเภทความคิดเห็น กับระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทความคิดเห็น มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2	
บทบรรณาธิการ	ระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทความคิดเห็นมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	.3248***
บทความและบทวิจารณ์		.5015***
จดหมายและข้อคิดเห็นจากผู้อ่าน		.4540***
ภาพที่แสดงความคิดเห็น (การ์ตูน, ภาพล้อ, ภาพถ่าย)		.3780***
รวม		.5014***

*** $p < 0.001$

ผลการวิจัยตามตารางที่ 3 พบว่า ระดับความสนใจเนื้อหาประเภทความคิดเห็นของครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กับ ระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทความคิดเห็น มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับความสนใจในบทความและบทวิจารณ์ มีความสัมพันธ์กับระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทบทความและบทวิจารณ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สูงสุด ได้ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .5015 รองลงมาได้แก่ จดหมายและข้อคิดเห็นจากผู้อ่าน ภาพที่แสดงความคิดเห็น และบทบรรณาธิการ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ของทุกตัวแปรก็เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า ครูที่มีระดับความสนใจเนื้อหาประเภทความคิดเห็นมาก ระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทความคิดเห็น มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนก็มีมากด้วย

ตารางที่ 4 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ระดับความสนใจเนื้อหาประเภทความรู้ กับระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทความรู้ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2	
สารคดี	ระดับการนำเอาเนื้อหา	.2580***
คอลัมน์และภาพที่มุ่งให้ความรู้	ประเภทความรู้มาใช้เพื่อ	.6116***
ตอบปัญหาที่มุ่งให้ความรู้	พัฒนาการเรียนการสอน	.3237***
รวม		.4602***

*** $p < 0.001$

ผลการวิจัยตามตารางที่ 4 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง ระดับความสนใจเนื้อหาประเภทความรู้ กับระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทความรู้มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และความสัมพันธ์ของทุกตัวแปร ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ครูที่มีระดับความสนใจเนื้อหาประเภทความรู้ ได้แก่ สารคดี คอลัมน์และภาพที่มุ่งให้ความรู้ และตอบปัญหาที่มุ่งให้ความรู้ มาก การนำเอาเนื้อหาประเภทความรู้ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนก็อยู่ในระดับที่มากด้วย อย่างไรก็ตาม ค่าสหสัมพันธ์แต่ละตัวแปรและค่าสหสัมพันธ์โดยรวมมีค่าระดับปานกลาง ดังนั้น ความสัมพันธ์ตามที่กล่าวมาจึง อยู่ในระดับปานกลางด้วย

ตารางที่ 5 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง ระดับความสนใจเนื้อหาประเภทบันเทิง กับระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทบันเทิง มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2	
นิยาย นิทาน	ระดับการนำเอาเนื้อหา	.3389***
เกมต่าง ๆ	ประเภทบันเทิงมาใช้เพื่อ	.5161***
การ์ตูนซ้ำชั้นและภาพที่มุ่งให้	พัฒนาการเรียนการสอน	
ความบันเทิง		.2955***
รวม		.4484***

*** $p < 0.001$

ผลการวิจัยตามตารางที่ 5 พบว่า ระดับความสนใจเนื้อหาประเภทบันเทิงของครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กับระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทบันเทิง มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และความสัมพันธ์ของทุกตัวแปร ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งหมายความว่า ครูที่มีระดับความสนใจเนื้อหาประเภทบันเทิง ได้แก่ นิยาย นิทาน เกมต่าง ๆ การ์ตูนซ้ำชั้นและภาพที่มุ่งให้ความบันเทิง มาก ระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทบันเทิง เหล่านั้น มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ก็มีมากด้วย และมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง ระดับความสนใจเนื้อหาประเภทโฆษณา กับระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทโฆษณา มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2	
โฆษณาสินค้า	ระดับการนำเอาเนื้อหา	.4649***
แจ้งความโฆษณาของเอกชนเกี่ยวกับธุรกิจ	ประเภทโฆษณามาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	.4581***
แจ้งความโฆษณาของรัฐบาล		.5292***
รวม		.4593***

*** $p < 0.001$

ผลการวิจัยตามตารางที่ 6 พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างระดับความสนใจเนื้อหาประเภทโฆษณาของครูผู้สอน กับระดับการนำเอาเนื้อหาประเภทโฆษณามาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และความสัมพันธ์ของทุกตัวแปร ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ครูที่มีระดับความสนใจเนื้อหาประเภทโฆษณา ได้แก่ โฆษณาสินค้า แจ้งความโฆษณาของเอกชนเกี่ยวกับธุรกิจ และแจ้งความโฆษณาของรัฐบาล มาก การนำเอาเนื้อหาประเภทโฆษณาเหล่านั้น มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ก็อยู่ในระดับที่มากด้วย และมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 7 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง ระดับความสนใจเนื้อหาประเภทต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ กับระดับการนำเอาเนื้อหาสาระเหล่านั้น มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2	
เนื้อหาประเภทข่าว	ระดับการนำเอาเนื้อหา สาระประเภทต่าง ๆ มาใช้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	.5894***
เนื้อหาประเภทความคิดเห็น		.5014***
เนื้อหาประเภทความรู้		.4602***
เนื้อหาประเภทบันเทิง		.4484***
เนื้อหาประเภทโฆษณา		.4593***
รวมทั้งสิ้น		.7246***

*** $p < 0.001$

ผลการวิจัยตามตารางที่ 7 สรุปได้ว่า ระดับความสนใจเนื้อหาประเภทต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ ของครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กับ ระดับการนำเอาเนื้อหาสาระประเภทต่าง ๆ เหล่านั้น มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ครูที่มีระดับความสนใจเนื้อหาประเภทต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ ได้แก่ เนื้อหาประเภทข่าว เนื้อหาประเภทความคิดเห็น เนื้อหาประเภทความรู้ เนื้อหาประเภทบันเทิง และเนื้อหาประเภทโฆษณา มาก การนำเอาเนื้อหาประเภทต่าง ๆ เหล่านั้น มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ก็อยู่ในระดับที่มากด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ได้ตั้งไว้ทุกประการ และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

สมมุติฐานข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ ประสบการณ์ในการสอน ระดับการศึกษา กับ ระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ดังแสดงความสัมพันธ์ โดยค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่าง อายุ ประสบการณ์ในการสอน ระดับการศึกษา กับระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2	
อายุ	ระดับการนำเอาเนื้อหา	-.0919
ประสบการณ์ในการสอน	สาระของหนังสือพิมพ์มาใช้	.0662
ระดับการศึกษา	เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	-.0833

ผลการวิจัยตามตารางที่ 8 พบว่า อายุ ประสบการณ์ในการสอน และระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน แสดงว่า ครูผู้สอนที่มี อายุ ประสบการณ์ในการสอน และระดับการศึกษาที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

สรุปผลการวิจัยตามตารางที่ 8 ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ ประสบการณ์ในการสอน และระดับการศึกษา กับ ระดับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนั้น ค่าสหสัมพันธ์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 ที่ได้ตั้งไว้